

РУСНАК Лариса Омелянівна (28. 01. 1962, м. Котовськ, нині Подільськ Одеської обл.) — актриса, телеведуча. Народна артистка України (2015). Премії «Київська пектораль» (2006), «Золота дзиґа» (2018, 2019, 2023). Срібна медаль НАМУ (2009). Орден княгині Ольги 3-го ступеня (2020). Закінчила Київський інститут театрального мистецтва (1983; курс [М. Карасьова](#)). Відтоді працює у Національному драматичному театрі імені І. Франка; співпрацювала також із театрами «Золоті ворота», «Сузір'я», юного глядача (усі — Київ). Створила численні різнопланові глибокі й правдиві художні образи у театрі та кіно, однаково переконливо і яскраво грає складні за характером ліричні, трагедійні та комедійні ролі. Одна з провідних в Україні майстринь дубляжу іншомовних фільмів (зокрема, є офіційним голосом відомих акторок Голлівуду А. Джолі, Дж. Робертс, К. Бланшет та ін.), озвучила всі жіночі ролі у американському телесеріалі «Friends» («Друзі», 1994—2004). Вела програму «Лото забава» (2001—19,

телеканал «1+1»), як телеведуча прямого ефіру (найбільша тривалість ведення однієї програми на телебаченні) була внесена до Книги рекордів України.

Основні ролі

Марта («Благочестива Марта» Т. де Моліни), Відьма («Брате Чичиков» Н. Садур за М. Гоголем), Рене («Маркіза де Сад» Юкіо Місіми), Анна («Істерія» Т. Джонсона), Нуся, Фріда Кало («Соломія», «Дві квітки кольору індиго» О. Білозуба), Пречиста Панна («Райське діло» І. Малковича), Єлизавета («Марія Стюарт» Ф. Шіллера), Анна Фірлінг («Кураж» за Б. Брехтом); у кіно — Задорожна («Украдене щастя», 2004, режисер А. Дончик), Мати («Captum», 2015, режисер А. Матешко), Мати Антона («Стрімголов», 2017, режисер М. Степанська), Кеті («Холодна кров», режисер Ф. Петіжан), Мати («Подвійний Іммельманн», режисер В. Яковенко; обидва — 2019), Ганна Гордієнко («Передчуття», режисер В. Криштофович), Мати («Із зав'язаними очима», режисер Т. Дронь; обидва — 2020), Камео («Вітер зі Сходу», 2021, режисер К. Степанкова); у телесеріалах Зінаїда («День народження Буржуя», 2000, режисер А. Матешко), Клавдія («Тільки кохання», 2009, режисер А. Гойда), Людмила Шевченко («Безсмертник», 2015, режисер Д. Гольдман), Маргарита Горобець («За вітриною», 2018, режисер М. Погребницька), Калина («Дрібне пташеня», режисер О. Кірієнко), Іда, відьма («Тиха Нава», режисер Д. Андріянов; обидва — 2026).

Рекомендована література

1. Саква О. О. Незнана Лариса Руснак. Триптих про актрису // Кіно-Театр. 2025. № 5.

С. Ю. Бортник

Бібліографічний опис:

Руснак Лариса Омелянівна / С. Ю. Бортник // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.]; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2026. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-893274>

2001–2026 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).